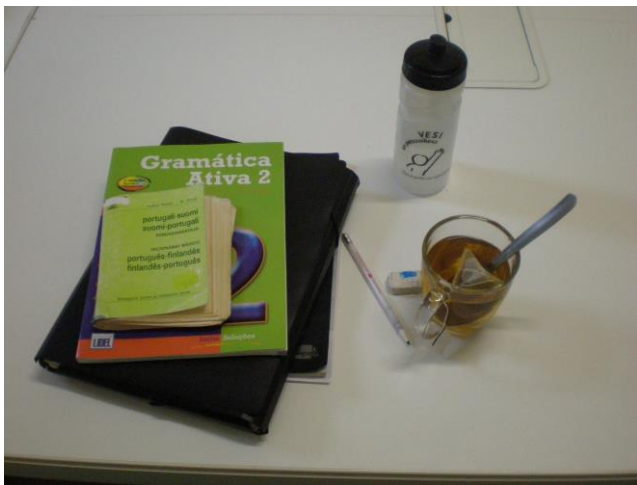

Olá - tervehdys teille ystävät, tuttavat, lähettäjä

Vuoden ensimmäinen uutiskirje. Kirjoitan teille tätä kirjettä edelleen/taas Lissabonista. Vietin tammikuun Suomessa, kuten ehkä tiedättekin. Monet teistä sain tavata tuona aikana. Kiitos siitä! Oli tärkeää ja merkittävää kiertää nimikkoseurakunnissa ja tutustua teihin. Sain teiltä paljon rohkaisua. Tammikuu meni todella nopeasti. Mutta olen kiitollinen, että ennätin tarpeeksi. Ennätin kiertää yhtä lukuun ottamatta kaikki nimikko-seurakuntani, ennätin nauttia lumisesta luonnosta, ennätin pakata laukkuni ilman ahdistuspaniikkia ja mikä tärkeintä ehdin myös hetken viivähtää lapsuudenkodissani vanhempieni luona ja tavata muitakin tärkeitä ihmisiäni. Aika tähän tuntui liian vähältä, mutta ehdin kuitenkin jotain.

Ja niinpä sitten palasin tänne Lissaboniin helmikuun alussa. Palasin tuttuun kotiin ja kouluun. Oli iloista nähdä jälleen emäntä-kämppekseni perheineen ja tuttuja opettajia koulussa. Opiskelutoverit olivat vaihtuneet, mutta tänä opiskeluaikana olen tavannut uudelleen joitakin vanhoja opiskelukavereitakin. Koska palasin jo tuttuun, niin arki alkoikin rullata jo heti kovin totutuissa uomissa, sujahdin hetimiten tuttuun opiskeluarkikuvioon. Ikään kuin olisin ollut vain kuukauden lomalla Suomessa. Mielestäni kuukauden opiskelutauko teki hyvää. Palasin opiskelemaan innolla ja ikään kuin kielikin taipuisi nyt paremmin portugaliin. Hyvä opetus ja ahkera opiskelu on jatkunut, ja jatkuu täällä maaliskuun loppuun asti. Toki jotkin päivät ovat helpompia, jotkin raskaampia, mutta kokonaisuudessaan on hyvä fiilis opiskelun ja muunkin suhteen.

Elelen arkea vain. Arkipäiviin ei paljon muuta mahdu kuin opiskelua ja lepoa, kotona kokkaamista ja telkkarin katsomista. Viikonloput menevät vauhdilla, vaikka ne ovatkin vapaiksi varattu. Olen käynyt täällä sunnuntaisin anglikaanikirkossa messussa. Olen käynyt myös portugalinkielisessä luterilaisessa jumiksessa lauantaisin, mutta nyt messut ovat tauolla kuukauden.

Täällä kuljetaan kevättä kohti – mantelipuut kukkivat jo. Mutta on vielä talvisää, siis portugalilainen talvisää. 10-15 astetta ja sateista, mutta ilma tuntuu kylmemmältä. Etenkin taloissa sisällä on viileää. Tuulista ja sateista on nyt ollut viimeviikkoina ja tämä jatkunee. Päätin epäilyksistäni huolimatta kuitenkin ottaa Suomesta mukaani kevyen sadetakin ja se on ollut täällä tosi hyvä - niin sadetta kuin tuultakin vastaan. Myös villapaidat ja -sukat ovat olleet jokapäiväisessä käytössä. :)

Pitkin syksyä ja talvea tulevaisuuden tarkat suunnitelmat ovat olleet hyvin häilyvät. Suunta toki selkeästi tiedossa, mutta yksityiskohdat mysteeri. Yhdessä Lähetykseuran lähiporukalla olemme pohtineet ja tehneet päätöksiä aina kulloisenkin tiedon valossa, askel kerrallaan. Iso vaikuttava asia tässä on ollut tietoenkin työluvan saaminen Angolaan. Edelleenkin minulla ei ole työ lupaa, vaan se on käsittelyssä Luandassa Angolassa. Päädyimme sellaiseen ratkaisuun, että jatkan Portugalista lähemmäs Angola, naapuriin Namibiaan huhtikuun alussa. Siellä sitten totutelen ilmastoon ja ehkäpä kwanjamaan, heimokieleen, jota puhutan Kunenen alueella eli Shangalalassakin. Kaikki tämä odotellessa työ lupaa. Kun lupa tulee, siirtyisin sitten viimein Shangalalaan. Katsotaan. Toivomme ja rukoilemme (rukoilethan kanssamme), että työ lupa saapuisi jo pian, että pääsisin Shangalalaan asti ja pääsisin aloittelemaan työtä.

Olen saanut Jumalalta hyvää työntä mieltä tässä epätietoisessa tilanteessa – kiitos rukouksistanne! Stressiä minulla ei ole, sillä kaikissa muutostilanteissa ja vaihtoehtovaiheissa olen miettinyt hyviä puolia kaikissa tilanteissa/asiantiloissa. Niin tässäkin. On hyvä opiskella täällä ja kaikki tämä oppi ja kieliopin kartuttaminen on varmasti hyödyksi ja avuksi tulevaan. Mieleni on myös tyyni sen suhteen, että kaikki, myös nämä aikataulut, on Luojan kädessä. Menee niin kuin menee. Toki olen alkanut jo vähitellen toivoa, että pääsisin Angolaan. Mutta toisaalta olen alusta asti ollut tietoinen, että venymään homma tulee kuitenkin. Siksi kai sitä sie-tää niin hyvin.

Huhtikuussa vietämme eteläisen Afrikan työntekijöiden työntekijäpäiviä Botswanassa Maunissa ja ennätän sinne nyt siis mukaan. Pääsen siis heti Afrikan aikani aluksi tapaamaan kasvatusten kollegani Angolan lisäksi Namibiasta, Botswanasta ja Sambiasta. Hienoa.

Odotan ilolla, mitä tuleva tuo mukanaan.

Teille kutsuva kevätaurinko jo paistaa! Niin kuin Jumalan armon aurinko.

Siunattua kevättä, ilon hetkiä ja luistavia latuja! ;)

:) Kyllä me vain tässä porskutetaan menemään päivästä toiseen Jumalan armossa ja ennalta suunnitelluissa askelissa!

Terveisin lähettinne Teija Lievonen

Kuvien selitykset:

Pari kuvaa koulusta. Vakiovarusteina: oppikirjat, vihkot, valtava nippu monisteita, hyvin nuhraantunut sanakirja, penaali, tee, juomapullo, taulu täynnä asiaa... Näillä pääsee pitkälle. ;)

Travessa da Espera - suomeksi Odotuksen kuja. Tuntuu kuin olisin työluvan suhteen Odotuksen (tai toinen suomennus viivytyks) kujalla. Sepähän nähdään, että miten pitkä tämä kuja on.

Kuten näkyy, ei täällä hellelukumia ole ollut. Pipo päässä, sadetakki päällä ja huivi tiukasti kaulassa. Niillä on pärjännyt hyvin.

Huoneeni seinällä oleva taulu: "Home is where your heart is." "Koti on siellä, missä sydän on." Osuva sanonta monessakin mielessä. Minulle tämä kertoo siitä, miten olen nyt täällä väliaikaisesti. Kotini ei ole Portugalissa, vaan Suomessa ja Afrikassa. Samoin voi myös ajatella, että olemme täällä maan päällä tässä ajassa vain käypäläisinä. Oikea kotimme on Taivaassa Jumalan luona, jonne saamme tehdä matkaa. Kun aika on...

Teijan kuva alla:

J
o
r
i

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja,
nuorisotyöntekijä

- Lähdössä Angolaan, raamattukoulun opettajaksi Shangalalan instituuttiin
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta porvoolaistunut savolainen
- Parhaillaan kielikoulussa oppimassa Angolan virallista kieltä portugalia Lissabonissa

Rukousaiheet:

- Kiitos lähettävistä ja kanssarukoilevista ystäväistä ja seurakunnista. Kiitos tammikuun monista ihanista tapaamisista vierailuilla!
- Työluvan saaminen mahdollisimman pian, Jumalan aikataulussa, sekä minulle että kollegoille Botswanaassa
- Kaikki kohtaamani ihmiset Portugalissa: kielikouluni henkilökunta, opiskelijakaverit, Portugalin kotiseurakuntieni ihmiset...
- Työntekijäpäivät Botswanaassa huhtikuussa, kaikki työkaverini, Lähetysseuran työ erityisesti eteläisessä Afrikassa, Shangalalan instituutin koulu, opiskelijat ja opettajat, eläkkeelle siirtyvä entinen Shangalalan lähetti Maritta
- Perheeni ja rakkaani, jotka ikävöivät minua ja huolehtivat vuokseni
- Varjeltuja ja turvallisia matkustamisia Namibiaan, Botswanaan ja aikanaan Angolaan.
- Tapahtukoon Jumalan hyvä tahto kaiken suhteen.
- Johdata, Jumala, kaikessa nykyisessä ja tulevassa.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH,

Maksuviiteviesti: Teija Lievonen, Angola

Suomen Lähetysseura ry

PL 56, 00241 Helsinki

(Käyntiosoite: Maistraatinportti 2 A, 00240 Helsinki)

*vaihe 09 129 71

<http://www.suomenlahetykseura.fi/palaute@suomenlahetykseura.fi>